

در مدیریت است. این کارشناس انرژی ضعف حمل و نقل عمومی را یکی از دلایل اصلی مصرف بالای بنزین و ترافیک در کلانشهرها می‌داند. به گفته او، زیرساخت مترو در تهران گسترده است، اما کمبود واگن باعث شده فاصله حرکت قطارها بالا باشد و بخشی از ظرفیت این شبکه بلااستفاده بماند. او معتقد است تا زمانی که حمل و نقل عمومی تقویت نشود، کاهش مصرف بنزین و کاهش ترافیک به صورت پایدار ممکن نخواهد بود.

◀ صنعت، متهم اصلی نیست

در حالی که گاهی از صنعت به عنوان یکی از مصرف‌کنندگان بزرگ انرژی نام برده می‌شود، میرافضلی معتقد است امکان صرفه‌جویی در بسیاری از صنایع بزرگ کشور محدود و تدریجی است. به گفته او، بخش عمده صنایعی مانند پتروشیمی، فولاد، آمونیاک، اوره و متانول براساس فن‌آوری‌ها و استانداردهای جهانی طراحی شده‌اند و از ابتدا با هدف حداقل‌سازی مصرف انرژی ساخته شده‌اند. او می‌گوید در بخش صنعت احتمالاً بتوان با اجرای پروژه‌های اصلاحی طی دو تا سه سال، حدود ۱۰ تا ۱۵ درصد صرفه‌جویی ایجاد کرد، اما انتظار کاهش‌های بزرگ و فوری واقع‌بینانه نیست. به همین دلیل، از نگاه این کارشناس، بخش خانگی و حمل و نقل عمومی در کوتاه‌مدت ظرفیت بیشتری برای مدیریت مصرف دارند.

◀ ساختمان‌ها، حلقه مغفول بحران

انرژی

یکی از مهمترین محورهاى مورد تأکید این کارشناس، مصرف بالای انرژی در بخش خانگی و ساختمان‌هاست. او معتقد است سطح مصرف برق و گاز در بخش خانگی ایران بالا و تا حدی غیرمتعارف است و این وضعیت تا حد زیادی به ضعف در استانداردهای ساخت و ساز و بهره‌وری انرژی در ساختمان‌ها بازمی‌گردد. در بسیاری از ساختمان‌ها، اصول بهینه‌سازی انرژی به درستی رعایت نشده و نظارت مؤثری نیز در این زمینه وجود نداشته است. استفاده از در و پنجره‌های غیراستاندارد، دیوارهای فاقد عایق مناسب و ضعف در عایق‌کاری باعث شده اتلاف انرژی در این بخش بالا باشد. میرافضلی تأکید می‌کند برخلاف تصور

عمومی، کاهش مصرف در این بخش الزاماً نیازمند هزینه‌های سنگین نیست. به گفته او، اقدام‌های ساده مانند درزگیری در و پنجره‌ها یا استفاده از پوشش مناسب می‌تواند به‌طور محسوسی از هدررفت گرما و سرما جلوگیری کند. او همچنین بر نقش رسانه‌ها در آموزش عمومی تأکید می‌کند و می‌گوید اگر آگاهی‌بخشی در این زمینه جدی گرفته شود، می‌توان بخش مهمی از مصرف غیرضروری را کنترل کرد.

◀ راه عبور از بحران

کارشناسان معتقدند هدف از صرفه‌جویی، ایجاد محدودیت‌های سنگین برای مردم نیست، بلکه اصلاح رفتار مصرفی و کاهش هدررفت انرژی است؛ اقدامی که هم می‌تواند فشار بر شبکه برق و گاز را کاهش دهد و هم هزینه‌های کشور را کمتر کند. در کنار این موضوع، توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر، بهبود زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی و افزایش بهره‌وری ساختمان‌ها نیز از جمله راهکارهایی است که می‌تواند به متعادل‌تر شدن وضعیت انرژی کشور کمک کند.

میرافضلی توسعه نیروگاه‌های خورشیدی را یکی از مسیرهای ضروری برای آینده انرژی کشور می‌داند و معتقد است اکنون شرایط برای گسترش این نیروگاه‌ها مناسب‌تر از گذشته شده است. او همچنین بر توسعه نیروگاه‌های تلمبه‌ای-ذخیره‌ای تأکید می‌کند و می‌گوید بخشی از ظرفیت سدهای کشور می‌تواند در این مسیر به کار گرفته شود تا در ساعات اوج مصرف، فشار بر شبکه کاهش یابد.

او تأکید می‌کند اگر اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی تقویت شود، مدیریت مصرف برق، گاز، بنزین و گازوئیل با همراهی مردم امکان‌پذیر خواهد بود. از نگاه او، مردم اگر احساس کنند صادقانه با آنها صحبت می‌شود، حتماً همراهی می‌کنند. در مجموع، آنچه از دل این ارزیابی‌ها برمی‌آید این است که ناترازی انرژی در ایران مسال‌های یک‌روزه و صرفاً جنگ‌زده نیست؛ بحرانی است که ریشه در سال‌ها غفلت از بهره‌وری و مدیریت مصرف دارد و عبور از آن نیز به همان اندازه نیازمند برنامه، زمان و همراهی اجتماعی است.